

Sagen er nemlig den, at da vi i Finansudvalget havde denne Sag fremme til Forhandling anmodede vi, efter at Forslaget var kommet, om der maatte fra Finansudvalget afgaa en Anmodning til den højtærede Forsvarsminister om at fremstille denne Sag i en Skrivelse, som kunde danne Grundlag for en Forhandling om Sagen, og dertil sluttede ogsaa Udvalget sig, beredvilligt gik man ind paa, at et saadant Ønske blev udtrykt for Forsvarsministeren. Da saa anden Behandling af Finansloven finder Sted her, to Minutter før jeg skal tage Ordet, kommer den ærede Ordfører for det krigsministerielle Budget, det ærede Medlem fra Vordingborg (Carl Hansen) hen til mig og siger: Den Skrivelse, man har ønsket fra Udvalgets Side, ønsker Forsvarsministeren ikke at give, men det er jo heller ikke nødvendigt, De kan jo behandle Sagen her paa det Grundlag, som findes i Forslaget. Saa konfererede jeg selvfølgelig med det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), der ogsaa havde taget Forbehold overfor denne Sag. Vi bleve enige om, at vi ikke kunde rejse Sagen paa det Tidspunkt, naar man pludselig unddrog os de Dokumenter, vi skulde føre den paa, og der heller ikke var givet os Lejlighed til at beregne, at Sagen vilde komme for nu. Det var bogstaveligt talt to Minutter, før jeg skulde have Ordet, langt inde i Forhandlingerne, at jeg fik den Meddelelse: Jeg skal ikke antyde, at der forelaa en Aftale mellem den højtærede Forsvarsminister og den ærede Ordfører, om at Meddelelsen skulde gives mig paa dette højt ejendommelige Tidspunkt, men det forekommer mig besynderligt, naar den højtærede Forsvarsminister ved, at Forholdet er saadant, at han saa spørger, hvorfor Sagen ikke blev rejst ved anden Behandling. Vi havde ønsket, at Sagen skulde komme for her i Tinget, saaledes at der forelaa en skriftlig Redegørelse fra Forsvarsministerens Side. Naar dette ikke var muligt, saa maatte vi rejse Sagen paa den Maade, vi kunde, nemlig gennem et Samraad, men ved tredie Behandling kan der som bekendt ikke føres Samraad herved i Salen. Derfor maatte vi selvfølgelig rejse den ved et Samraad til Tillægsbevillingsloven, og det have vi gjort.

Den højtærede Forsvarsminister fremstiller fremdeles sin overordentlige Loyalitet

ved at gaa til Finansudvalget. Hvis Forsvarsministeren nu havde handlet fuldt ud loyalt, forekommer det mig, at han først og fremmest burde have sagt til Finansudvalget, at det Antal Geværer, som vi efter Hærloven havde Brug for, 81,000, nu var naaet. Jeg spørger nu, om den højtærede Forsvarsminister har antydet noget desangaaende i sine Forhandlinger. Jeg mener endvidere, at hvis han havde været loyalt, saa havde han ikke den Gang, da denne Sag var til første Behandling, foranlediget, at den ekstraordinære Geværbevilling paa 50,000 Kr., som fandtes paa § 26 V, blev gjort til ordinær og samtidig ændredes til at være en Bevilling til Haandvaaben, uden at han paa det Tidspunkt gav Tinget Meddelelse om, at Beholdningen af Geværer var naaet allerede i det Aar.

Den højtærede Forsvarsminister søger nu en ny Forklaring, idet han oplæser nogle Bemærkninger til Forslaget til Lov om Supplering af Beholdninger. Den højtærede Forsvarsminister beder Tingets Medlemmer at se efter. Jeg kan gøre det samme, thi hvis de se efter, ville de se, at den højtærede Forsvarsminister paa et vist Punkt springer 4 Linier over, som forklarer de Slutningslinier, som han brugte i sin Argumentation. I denne Anmærkning skildres følgende: Til Krigsstyrken kræves 54,000 Geværer og til Depot og Rekrutstyrker udkræves 27,000, i alt 81,000. Derefter springer den højtærede Forsvarsminister følgende Linier over: „Ved Udgangen af Marts 1909 kan paaregnes til Stede omtrent 64,000. Der mangler saaledes 17,120 Geværer”. Derefter fortsættes med de Ord, han oplæste: „I Forventning om, at der fremdeles ved Finansloven under § 26 V. vil blive bevilget et passende Beløb til fortsat Fabrikation af Gevær 1889, søges til Anskaffelse af ca. 13,000 saadanne Geværer med Tilbehør à 68, 70 Kr. i alt 893,100 Kr.” Man søger altsaa ikke alle de 17,000 bevilget ekstraordinært ved disse Forslag, fordi man forventer at kunne tilvejebringe de 4,000 øvrige gennem Bevilling paa § 26 V. Det er ogsaa slaaet til, hvilket jeg skildrede i mine tidligere Bemærkninger, idet man i Løbet af Aarene 1909—12 i Henhold til Loven om Hærens Beholdninger har fabrikeret 13,000 Geværer for 893,000 Kr. samt i Henhold til Bevilling paa § 26 V.,